

Trianontól Őszödig avagy a pestises hullák bedobálása Erdélybe

Középkori krónikákban olvashatjuk, hogy annak idején amikor a tatársereg végighömpölygött Európán nem egy esetben igen drasztikus (de hatásos) cselet alkalmazott az ellenséges városokkal szemben, és pedig pestisben elhunyt, pestissel fertőzött katonák hulláit dobáltatták be a várfalakon át a leigázandók közé.

A pestises hullák meg is tették a magukét, s nem egyszer nem is a mongolok nyilai, hanem ezek a fertőző, oszló hullák bizonyultak a leghatásosabb fegyvereknek városállamok, népek elpusztításában, leigázásában. Nos, ez a hasonlat jutott ma eszembe, amikor a reggeli hírekben Gyurcsány Ferenc volt magyar szocialista miniszterelnök ismételtén, a héten immáron sokadikára a Kossuth rádió reggeli műsorában is elmondta, hogy igenis hiba volt az elcsatolt részre szorult magyarságnak visszaadni a magyar állampolgárságot, s az, hogy az önhibájukon kívül nemzetből kirekesztetteké vált határon túliak szavazati jogot is kapjanak, az már egyenesen felháborító, jelentette ki az őszödi „linkmájster”.

Igaz, jelentgetett ő más figyelemre méltó dolgokat is mostanában ki, így például azt, hogy a trianoni paktum “jogos politikai megoldás” volt, ami standapityere azt jelenti, hogy azoknak volt igazuk, akik Erdélyt és a többi elcsatolt részt elvették a magyaroktól, s az ott élő magyar nemzetiségű lakosságot az idegen “honfoglalók” kényére kedvére kiszolgáltatták.

A gyalázatos, a magyar történelemben mindeddig példa nélküli kijelentés minden vita nélkül a haza és nemzetárulás kategóriájába esik, s mint ilyen szebb időkben **”főbelövéssel jutalmazták”** az ilyesmit. Hej, azok a régi szép idők, sóhajtok fel ilyenkor, pedig aki ismer, tudja, nem vagyok egy vérszomjas teremtés, de igenis vannak helyzetek, amikor nem használ a szép szó, az emberség, az igazság, s ilyenkor Jézus urunk is bottal, kötélkorbáccsal verte ki a kufárokat a templomból.

Az sem vigasztal, hogy többen esküsznek arra, hogy Gyurcsány Ferenc bolond. Nem érdekelnek a modern pszichológia tanai szerint kiállított kórismék sem, mert ez nem érv, hiszen tudnivaló: a közösségre **veszélyes bolondoknak a zárt osztályon a helyük és nem a parlamentben**, a politikában, a nyilvánosság előtt!

Gyurcsány Ferenc figurája kapcsán ki kell jelentenem, értékrendem szerint, én nem nevezhetem őt sem nemzet sem hazaárulónak, ugyanis nem tartom sem magyarnak, sem olyasvalakinek akinek bármilyen emberséges köze volna a magyar hazához. Nemzetáruló csak az lehet, aki része az adott, elárult nemzetnek, és lássuk be

Gyurcsányt ilyesmivel vádolni egyszerűen szürrealizmus! A jelenséget tanulmányozva, felötlött bennem a kibú(ki-bú)k-űzés vagy a keresztény exorcizmus lehetősége is, aztán rájöttem, ez az a verziója lenne az ördögűzésnek mikor egy veder szenteltvíz sem lenne elég, s az ördögűzőnek a vederral is jól fejbe kéne vernie a megszállottat.

Tovább analizálva ezt a bűzlő mintát (ejtsd gyurcsányferenc), melyet Magyarország elmúlt években történt történelméről vettem, percek alatt meg kellett állapítanom, nem élő, lelkes teremtennyel, nem egy emberrel állunk szemben, hanem **egy kitenyészített, funkcionálisan bevethető pszicho-fegyverrel, melyet a magyarországi gyarmatosítók, sántáni agymosások, manipulálások révén tenyésztettek ezé, ami: magyarokra lövet, hazát árul, erdélyieket köp szembe s az országcsonkolást is jogosnak tartja.**

Elemzéseim tükrében én ehejt kijelentem, Gyurcsány Ferenc nem más, mint egy pestissel fertőzött hulla, amihez hasonlókat anno a mongolok dobálták be a leigázandó várakba, hogy ott pusztulást és káoszt terjesszenek s ezáltal megtörjék a várbeliek ellenállását a hódítókkal szemben.

Először a magyarországi **“várbaba”** dobták be a **Cion et Company nagymesterei** a fertőző erkölcsi hullát, majd miután ott valahogy (az anyaszervezet ősi immunitása okán) mégsem okozott teljes agyhalált és tudatmódosulást ez a politikai toxin, hát most, gondolták próba szerencse, bedobták volna ide nekünk is.

Trianontól Őszödig az országhatárok megrajzolásakor ugyanis **mindig ugyanazok manipulálták a ceruzahegyét a térképeken**, akik hasonló politikai kórságokat tenyésztenek ki, s ráültetik a nép, a nemzet nyakára. A kérdés most az, hogy mit is tehetünk mi itt Erdélyben a ránk dobott pestises hulla (ejtsd. **Őszödi Fletó** nevű bacillus) ellen?

Elsősorban nem ijedünk meg és nem maradunk közömbösek.

A mi transzylván immunrendszerünknek ugyanis sikerült megőrizze a magyar szót, a magyar lelket sok más baj mentén is. És lehet az anyaországiak közül sokan fel sem fogják, hogy nekünk Trianon óta micsoda keresztet kellett, és kell cipelnünk, magyarságunk miatt, de erdélyi törzsem népe, ne feledjétek, lehetséges, pont ennek a keresztnek a cipelése erősítette és őrizte meg gerincünket és lelkünket! Úgy vélem, nincs

mit szépíteni a csúfat – nevének kell nevezni az árulót és tolvajt. Kiverni a sakálként settenkedő kufárokat Erdélyből.

A másik dolog, amire fel szeretném hívni a figyelmet, a magyar honosítások kapcsán az, hogy egyetlen percig ne úgy gondoljatok erre, hogy nekünk volt, van elsősorban szükségünk erre, hiszen mi bizonyítottunk! Isten és emberségünk, nagyapáink, apáink erejével bebizonyítottuk, hogy mi honosítás nélkül is magyarok maradtunk itt, a Hargita regéje ma is él, és a csillagösvényeken ma is a mi lovunk patkója szikrázik!

Az az egyszerű valóság, hogy a honosításokkal kapcsolatban ki kell, mondjam, szégyény, gyarmatosított Magyarországnak van ránk szüksége, mint egy rabláncra vert, de láncait már szaggató anyának, az elrabolt, de életbe maradt gyermekei segítségére!

Lelketek, lelkünk rajta, segítünk-e vagy sem, a megkínzott, meggyalázott, idegen ígát nyögő anyaországnak a láncok leverésében, a **gyarmatosító hiénák elkergetésében.**

Mert lehet, hogy minket sokan lerománoznak onnan, de akik nem teszik ezt, akik soha nem tagadtak meg bennünket, azok megérdemlik, hogy segítségünk nekik most eltakarítani a rájuk bedobált pestises hullákat, hiszen bebizonyosodott Attila vére immúnisabb itt Erdélyben mint bárhol máshol... Ez van. Így jártak velünk, testvéreim. És az sem mindegy, hogy ránk nézve is egészségtelen a pestisgyártó gazemberek közelsége. Hát gondolkodjunk el, míg helyén a lelkünk, eszünk, netán a bicskánk.

Segítünk e megrabolt országánknak elkergetni azokat, akik szerint mi is jogosan megérdemeltük a trianoni országcsonkolást...

Végül egy erdélyi vicc:

Gyurcsány a jósnőnél:

– Uram, ön egy nemzeti ünnepen fog meghalni!

– De mégis melyik év, melyik ünnep?

– Az teljesen mindegy, mert az nemzeti ünnep lesz!

Szöke Mária Magdolna (Nagyvárad)

Erdély - Ma – 2013.01.25.

(A Gyurcsány-féle pestises hulladarab elérhetősége:

http://erdely.ma/download/multimedia2/KR20130123L_180perc_Gyurcsny_nem_ert_egy_a_bocsanateressel.mp3)

EURÓPAI IDŐ – Az Európai Unióban szabadságát és önrendelkezését megteremteni kívánó erdélyi magyarság lapja – ISSN 1220-9929

Főszerkesztő: Horváth Alpár. Helyettes főszerkesztő: Stöffán György. Felelős szerkesztő: Simon Ildikó. Főmunkatárs: Borsos Géza, Kolumbán Sándor, Krasznai Zoltán.

A szerkesztőség postacíme: El-KIA, 520100 Sf.Gheorghe, C.P.: 15. Tel./fax: 0267-318 895. Honlap: <http://www.e-ido.com/> E-mail: europa.ido@e-ido.com

A kiadó címe: Európai Idő Kiadó, 520085 Sf.Gheorghe, Str. Daliei nr. 2. bl. 44. sc. C. ap. 1. Bankszámla: COD IBAN: RO490TPV300000597085R001 – OTP BANK SFANTU GHEORGHE.

Főkönyvvitel: Illyés Veronika. Könyvvitel: Simon Ildikó. Terjesztés: az Európai Idő Terjesztőhálózata. Felelős terjesztő: El-KIA Kft. Nyomda: Tipotex Nyomda – Brassó

Az Európai Idő hasábjain szerző nevével, szignójával stb. megjelent írások illetve más forrásból átvett cikkek, illusztrációk nem föltétlen tükrözik a szerkesztőség véleményét, s így felelősséget sem vállalunk ezek tartalmáért! A cikkekért minden esetben azok szerzői a felelősök.